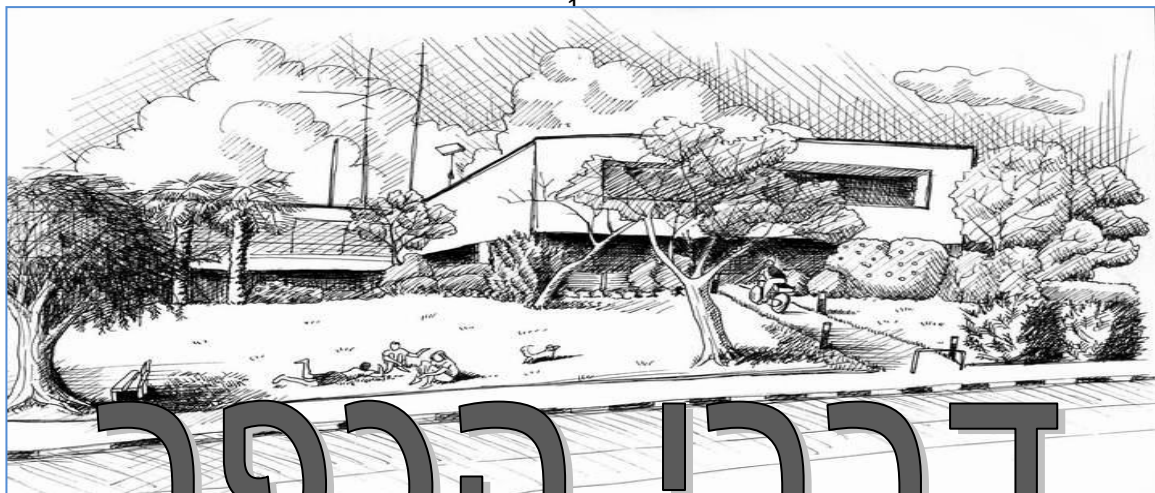

דברי הכפר

מזדקן

מזדקן, לבד אני ישן
החיים חולפים בשקט
מזדקן, אני לא מתלונן
הדממה אותי חובקת
לו (רק) היית כאן לצדי
אוחזת בידי
הייתי לנפשי נותן מנוח
בחוץ הכול שקט כל כך
יראה אוחזת בי
עד מתי (יהיה) בי כוח
עד מתי בי כוח

מזדקן, לבד אני עוגן
המפרש כבר לא מתוח
מזדקן, אינני מסתכן
והולך לי על בטוח
בחוץ שמיים מתרחקים
טביעת רגלי בחול
טעם האוויר מלוח
עוד מעט ואשכח
(ה)בכי בתוכי
עד מתי (יהיה) בי כוח
עד מתי בי כוח.

* כתב והלחין **הרי ליפשיץ** בצעירותו (כן, לפני יקצתי שנים).

גיליון מס' 2401 * כ"ז אדר ב' תשע"ד * 28 במרץ 2014
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

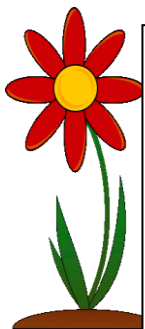
30.3	צילה בן-רשף	3.4	אורלי גולדברג רון ינטיס עמליה סינה (נכדה)
31.3	טרי לפינג דליה בוסקילה אילה אדלשטיין פלג בן-דוד (נכד שיינגזיכט)	4.4	דנה אגם רבקה מימרן (נכדה-נמנוב) עמית ליפא (נינה-אפשטיין) אמה קולינס
1.4	עידן מדר (נכד)	5.4	אריה וולפין - 80 לירון גינת טל עדר (נכדה) הרי ליפשיץ
2.4	עידן שובל רוני וגנר ים בכר (נכד-קולט) ניצן וויסבקר		

מזל-טוב!

ימי נישואין

30.3	סנדרה ונאור מסר סת ורוסיו הירס
2.4	מרשה ואמיר גולן

נזכור

ד	בניסן תשל"ח	11.4.78	אברהם שוורצמן
ד	בניסן תשנ"ה	4.4.95	מר ג'אק ינטיס
ד	בניסן תשע"א	8.4.11	דוברינר אלף
ה	בניסן תשנ"ג	27.3.93	ג'ין וטרמן

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתה של חברתנו**

**רות רחמני
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
נעמי, דינה, דניאלה,
וכל בני משפחותיהם**

שלא תדעו עוד צער

לבנות ובני משפחת רחמני

המטפלות והאחיות בבית יונתן דיברו בעקבות פטירתה של רות רחמני ז"ל וביקשו שאעביר את רוח דבריהם.

רות הייתה בבית יונתן בשנים האחרונות עם אלצהיימר מתקדם שהשפיע עליה קוגניטיבית ופיסית. כשעברנו לידה וזכינו לחיוך חם היינו מאושרים. אך היא לא דיברה, לא ידענו כיצד היא מרגישה ומה היא מבינה מהעולם סביבה, לעתים קרובות גם סבלה מכאבים.

נעמי, דינה ודניאלה היו אורחות קבועות בבית יונתן. הן הגיעו כל אחת לחוד כל שבוע, ישבו ליד אמא, דיברו איתה וסיפרו לה על המשפחה כאילו היא מבינה כל מילה. הן באו בזמן הארוחות כדי להאכיל את רות בסבלנות אין קץ ובאהבה גדולה. הצוות שמע מהן שהן מאד העריכו את אמא רות, על זאת שהגיעה לקיבוץ אלמנה צעירה עם שלוש ילדות קטנות שאחת מהן עדיין תינוקת. אמא שקטה וצנועה שגידלה אותן למופת בכוחות עצמה וחינכה אותן להיות מי שהן היום. לכולן תואר אקדמאי, שלושתן מוכשרות והעיקר לשלושתן לב גדול ורחב. הבנות תמיד שמרו על יחס טוב ואדיב כלפי הצוות. התנהלו בבית יונתן בחן ובנועם וכיבדו את הסובבים אותם. גם התחברו ליתר הדיירים ואמרו שלום בכל ביקור.

גם הנכדים הגיעו. ישבו, דיברו, שאלו, האכילו, נישקו וחייבכו ואהבו. הגדילה לעשות נעמי שמדי פעם קנתה דברים לבית יונתן. לא ביקשנו אף פעם, אבל היא בעיניה המבינות ראתה מיד מה חסר: מגבות כלים, תודה נעמי, כוסות, שרפרפים, בר תמי 4, מפות שולחן ועוד דברים שלבטח שכחתי. היכן עוד תמצאו אנשים כאלה?

מכאן ברור, שהכרת התודה לאמא ולסבתא רות והכרת התודה לכל הסביבה אינן ברורות מאליו. ושהן קיבלו מרות רחמני חינוך מלא אהבה ונתינה ומתן של כבוד לזולת.

אתן תחסרו לנו מאד כמבקרות קבועות וכחלק מהבית הסיעודי. אתן תמיד מוזמנות לבקר ולשתות עמנו כוס קפה או סתם להגיד שלום.

מתגעגעים ומאד מעריכים ומשתתפים בצערך ובצער הנכדים

ציפה כהן כף צוקדי בית יונתן

My Mumskie

אמא שלי הנפלאה!!

עומדים כאן סביב אנשים רבים שאוהבים אותך.

בחייך עברת תקופות קשות, החל מילדות שקשה לתאר, מלחמה והפצצות ופרידת ההורים. שני אחים שלך עברו להתגורר עם אביך ואת נשאת עם אחותך אצל אמא. נשלחתן שתיכן לבית ספר פנימייתי שם חיפשת תמיד לדאוג לאחותך הקטנה, ברנדה, ששובצה בקבוצת ילדים צעירה במיקום מרוחק יחסית.

דרך סקרנותך וחיפוש משמעות. הגעת לתנועת בני-עקיבא, למדת עברית ברמה ספרותית גבוהה, כך, כשהגעת ארצה לביקור עם חברה וניגשת לקיוסק וביקשת "כריך" במבטא בריטי כבד, לא הבינו אותך, עד שהצבעת והוספת קצת פנטומימה. רק אז המוכרת קראה "אה!! סנדביץ'!!".

פגשת את אבא בישראל והוא התאהב בך ממבט ראשון. בערב יום פגישתכם הראשונה הוא כבר ביקש את ידך. הוא ידע שאסור לו לאפשר לך לחזור לאנגליה מבלי להבטיח שתהיי אשתו.

גרנו בדירה קטנה בקרית-ים עד שהחלטתם להגיע לאנגליה לאפשר לאבא לימוד מקצוע נחשק. אבא עמד לסיים, אז שאלתי אותך "מה נעשה עכשיו?" ואת ענית לי מיד וללא היסוס "אנחנו חוזרים לישראל".

איזה אומץ, איזו נחרצות!! אישה בת 40 עם שלוש ילדות, שהצעירה אפילו לא הייתה עדיין בת חצי שנה! ובארץ, אין בית, אין עבודה, אין הבטחת פרנסה... ובכל זאת.... ידעת שמקומך בארץ ישראל. והנה הזדמנות להגשים חלום ישן. לגור בקיבוץ. לכפר הנשיא הבאת אותנו בעקבות חברת-ילדות שלך, ג'ין פינקוס.

התאקלמנו יחסית מהר וכאשר נתקלנו בקשיים תמיד היה אל מי לפנות לעזרה. איזה בית נפלא מצאת עבורנו.

לצערך, החיים כפי שהתפתחו לא אפשרו לך לצאת ללימודים גבוהים, למרות היכולות המדהימות שלך. קראת המון, שמעת מוסיקה ואף ידעת לכתוב סיפורים ושירה בכישרון מדהים. אנחנו עומדים להוציא ספר כתבים שלך בדפוס. ברנדה עזרה לנו להכין את כל החומר במחשב וכעת לשלבי העריכה הסופיים.

לפני 11 שנים עברת ניתוח ממנו יצאת קצת שונה. חוש ההומור הנפלא שלך לא נפגע, אבל מיד התחלנו לחוש את קשיי הזכירה שלך. איך צחקנו ביחד כאשר הגעת אל הרופא ובדקת את הפתק שהכנת מראש עם הנושא שרצית לשאול אותו עליו. בפתק רשמתי מילה:

“MEMORY”!!!

ההתדרדרות הייתה תחילה איטית, אך בשנים האחרונות היה ברור שאי אפשר להשאיר אותך לבד. היו מטפלים מהקיבוץ ואחר כך מטפלת פיליפינית. עברת לטבעון, בית עם מחלקה לתשושי נפש ושם ההתדרדרות הייתה כבר מאד מהירה ומדאיגה. לפני 4 שנים מצבך הורע עד כדי שינוי ההגדרה ל"סיעודית" ואז יכולנו להחזיר אותך הביתה, לבית יונתן.

כאן שוב היית מאושרת, במיוחד בשעת הביקור של חברות וחברים שהכרת. הרבה זכו לחיוך ואף לכמה מילים בהן ניסית לקיים שיחה קצרה. על הכאב והסבל לא יכולת לספר.

ביום חמישי מצבך הורע מאד. לידך ישבו דניאלה עם מייק, והנכדים שלך – אלה, אורן, מורן והדס. כולם ליוו אותך בנשימות האחרונות. בכינו וגם נשמנו נשימות רווחה-... הסוף לסבל ולסיוט.

הדבר היחיד שאי-פעם ביקשת, היה שחיך לא יסתיימו בדרך זו, עם סבל וכאב לאורך שנים כה רבות. לו רק יכולנו לעזור לך יותר!

סוף סוף את נחה, נראית לראשונה מזה שנים רגועה ושלווה, הקמטים נעלמו. אני מקווה שנפגשת שוב עם אבא וכמובן שיובל גם ממתין לך במקום ההוא.

אני נושאת בליבי את כל הזיכרונות היפים, הערכה ואהבה אין-סוף.

שתהיה מנוחתך שלמה קרוב לדקל שלנו.

נעמי

אמא שלנו הייתה אישה עדינה ואצילית.

אמא אהבה את כפר הנשיא, אהבה את הקהילה, ואת הטבע סביב, ומצאה כאן הרבה חברים נפלאים. חלקם כאן עכשיו מחבקים אותנו וחלקם אולי מקבלים את פניה של אמא במקום אחר.

אמא אהבה את הבית שלה שהיה תמיד נעים ומנחם. כמה אהבתי לבוא לשם, לשבת, לפטפט, לצחוק ולהתפנק. היא הכילה הכל וכל כך אהבה לתת- העיקר שלכולם יהיה טוב. אמא הייתה נאמנה לדרכה ולדעותיה אבל תמיד נזהרה שבדרכה לא תפגע באף אדם.

אמא הייתה אישה נבונה ושקטה, חזקה וצנועה, אוהבת, מכילה ומאפשרת. אישה נפלאה באמת.

נגזרו על אמא גזרות רעות וקשות במהלך חייה. ולמרות הכל היא שמרה תמיד על חוש ההומור הייחודי שלה ומצאה סיבות להצחיק ולצחוק. אפילו בשנים האחרונות, כשהייתה כלואה בגוף שהפסיק לתפקד ובקושי יכלה לזוז או לדבר, הייתה מקבלת אותנו בחיוך ולפעמים הצלחנו להצחיק אותה אפילו עד דמעות.

נקודת האור האחת בארבע השנים האחרונות, הייתה שאמא טופלה בבית יונתן. אין מילים שיכולות לתאר את עוצמת ההוקרה וההערכה שאנו חשות לבית החם הזה, לצוות המלאכיות, לכפר הנשיא ולאנשים היקרים שעברו וביקרו ועשו הכל כדי לעזור ולהקל.

אמא השתחררה סוף סוף מהכלא של גופה. אני מקווה ששליה לה וטוב, ושהיא צוחקת עכשיו ונהנית עם כל מי שהמתין לקבל את נשמתה המתוקה שם.

דניאלה

רות, סבתא רות. 23.3.14

היום אנחנו נפגשים כאן לזכור את רות ולברך לה דרך צליחה.

יום זה נועד לזיכרונות.

הנושא כאוב.

ראינו את הזיכרונות בורחים לאימא במהלך השנים עד ששכחה דברים בסיסיים.

אז בואו נזכור עבודה חלק מזיכרונותיה אשר אבדו לה ונותרו אצלנו.

זכרונותיה הראשונות של אמא לא היו מהמאושרים.

- הוריה רבו ולבסוף התגרשו – דבר מבייש שנאלצה להסתיר.
- אמא שמעולם לא התבגרה ואחות קטנה, אשר שתיהן היו תלויה באימא פיזית ונפשית.
- חיי חברה מאד מוגבלים כי מירב משאביה הופנו לטיפול בתא המשפחתי
- בתי ספר – כולל פנימייה שגרמה לטראומות במהלך תקופת הגירושים של הוריה.
- מגורים במעברים מבית לבית – האחד יותר מתפרק מהשני.
- ואז החלו שנות המלחמה, הבליץ, מסיכות גז, לינה ברציף תחנת הרכבת התחתית.
- אחרי המלחמה אמא נותרה בלונדון בעוד חברה מבני-עקיבא עלו לארץ ישראל – משאת נפשה. אולם הרגישה כי חובתה לשמור ולדאוג לאמא ואחותה הקטנה.
- לבסוף החליטה שהגיע הזמן להגשים חלום, ועלתה לאולפן בקיבוץ לביא. אולם אמא מעולם לא הגיעה לאולפן. בדרך פגשה את אבי וכך החלה התקופה המאושרת של חייה.

הזיכרונות הראשונים שלי ממוקדים במשפחתנו הקטנה, עוד לפני שדניאלה נולדה.

- אמא היתה המוקד של עולמי. דאגה לנו לבית, אוכל (תמיד בריא), בגדים, וחיבוק כשפחדתי בסרטים.
- היא היתה בן אדם עסוק ביותר. בעבודה, בבית, וגם כשהתיישבה הייתה סורגת. אבל העיסוק הכי אהוב עליה תמיד היה כתיבה.
- שנותיי הראשונות לוו בצליל מכונת הכתיבה, שלא ידעה מנוחה. אמא כתבה בעיקר מכתבים – עמוקים ומעניינים וחכמים. קרוביי היו שומרים אותם כנכס, ובעזרתם היא תיזכר אצלם. בנוסף, למדה לכתוב ספרות ושירה.
- זיכרונות קטנים רבים ימשיכו ללוות אותי תמיד. הסוג שצץ פתאום ברגע לא צפוי. חלקם יעברו בירושה לילדיי. ואני מקווה שכל הזוכרים יזכרו את אמי כאישה:

- אוהבת לשוחח, לצחוק, לתרום,
- מתחשבת בכולם ללא אבחנה,
- חושבת לעומק, איתנה בדעותיה הסוציאליסטיות והמתחשבות,
- נרגשת ממוזיקה, מתופעות טבע ומאירועים הקורים בעולם הקרוב והרחוק,
- צועדת בהחלטיות למקום אליו מאמינה שאמורה להגיע
- ומשקיעה את כולה במשפחתה – ללא גבולות.

דינה

האמת, אף פעם לא השתמשנו במונח "סבתא",

בהתחלה כי אמא אמרה שפשוט לא יכולה להתחבר למילה, כי לא נראית כמו סבתא. עם השנים גדלנו עם השם רות אבל הרגשנו לגמרי, סבתא.

היית איתנו כמעט בכל סופ"ש. הגעת לעזור לנקות, לסדר לקראת שבת, הבאת איתך חבילה של חמישה וופלים, כאלה שניתן למצוא רק במרכולית של כפר הנשיא, והמון כוח וחיוך.

כשגדלנו הבנו שמאחורי החיוכים הנשיקות וההומור הייחודי, יש גם אישה עם סיפור חיים מעורר הערכה. ככל שהזמן עבר ואנחנו הבנו את מורכבות החיים, ההחלטה שקיבלת להשאיר את העבר מאחור ולהסתכל קדימה היא החלטה שחזרת וקיבלת שוב ושוב, וכך לימדת אותנו לחיות עם העבר, אך תמיד לצעוד באופטימיות לעבר העתיד.

השנים האחרונות היו מאד לא פשוטות, לראות אדם עצמאי, דעתני ואנרגטי נעלם לאט לאט. אני יודעת שבדרך קיבלנו החלטות לא פשוטות כמשפחה, אבל תמיד הרגשנו שבמלחמה הזו, הכאב הפיזי הוא האויב העיקרי שלנו. וגם כשהשפתיים הפסיקו לתפקד ניסינו להבין מה עובר עלייך, דרך הגוף שסרב להיכנע, וככה להעניק לך חיים של שקט ומנוחה.

עכשיו כשהראש והגוף שלווים ונינוחים, אנחנו רוצים להודות לך על כל הרגעים המאושרים שהיית חלק מהם. מבטיחים להמשיך להסתכל תמיד קדימה, עם זיכרון מתוק של אהבה ושקט...

אוהבים בלי סוף

הנכדים

רות רחמני

בשנים האחרונות לא הרבינו לשוחח, לפחות לא במילים. לאט לאט המילים פחות ופחות יצאו מפיו. אבל לא פעם אפשר היה לקיים אתך קשר שבו את מדברת בעיניים. הברק בעיניים, כשהיית שמחה, דיבר בקול רם, כשהוא מלווה בחיוך. גם את התסכול על שאני, העומדת מולך, לא ממש מצליחה להבין אותך, קלטתי. גם אני הייתי מתוסכלת ועצובה.

הייתי עצובה בעיקר מפני שתמיד זכרתי אותך כרהוטה כל כך בשתי השפות ששמעתי אותך מדברת בהן. האנגלית והעברית היו בשליטתך המלאה. הגעת אלינו לפני שנים (45 שנים, אם זכרוננו אינו מטעה אותי), אלמנה צעירה ואם לשלוש בנות. מה שבלט מיד הייתה העובדה, שאתנו את מדברת עברית מצוינת, ועם בנותייך את מדברת אנגלית... מצוינת!

אנחנו בקיבוץ, באותה תקופה, היינו בשלב מעבר בין האידיאולוגיה, שמחייבת לדבר עברית, עברית בלבד (יהודי, דבר עברית!), לבין ההבנה שיש מקום ללמד את הילדים אנגלית, כדי שתהיה להם תקשורת עם בני המשפחה שלא זכו לעלות לארץ. התחלנו להבין, שלפעמים עדיף שהורה, שלא הצליח ללמוד את השפה על בורייה, ידבר עם ילדו באנגלית טובה, מאשר בעברית עילגת. כבר לא כל כך כעסנו על מי שמדברת עם בנותיה אנגלית... עם זאת, מה שגרם לי תמיד התפעלות עצומה, הייתה יכולתך להפריד בין הדיבור באנגלית עם בנותייך, לבין הדיבור בעברית אל האחרים, לפעמים באותה שיחה עצמה: היית עוברת משפה לשפה בלי להתבלבל לרגע!

במשך שנים, שימשת כמזכירה טכנית, כשאת מנצלת את השליטה בשתי השפות לעבודת היומיום שלך.

ועוד משהו: בשנה האחרונה, התקבלה במדינה החלטה, להפסיק את הפלרת מי השתייה שלנו. מיד נזכרתי במלחמתך, ללא לאות, נגד הכנסת פלואור למי השתייה. שימשת סוכנת של אחיך, ששלח לך מאמרים בנושא, והשתדלת להשפיע על כל מי שניתן היה בעניין זה. רות היקרה, ניצחת במלחמה, עכשיו את יכולה לנוח.

נוחי בשלום על משכבך.

נעמי, דינה ודניאלה, בנות מסורות ואוהבות, מצאו ניחומים בזיכרונות היפים, ובידיעה, שאנחנו בכפר הנשיא מכבדים את זכרה של אמא, ורואים בכך בנות משק לתמיד!

תמר וולפין

פירוורים של תקופה חדשה

אם למישהו עוד היה ספק שהחורף נגמר (לפניי שממש היה כאן באמת...) הרי כדאי שיתעורר. בסוף שבוע זה, (28/3) בלילה שבין שבת לראשון ישראל עוברת רשמית לשעון קיץ, אז היכנו היכנו להזזת המחוגים.

אם למישהו היה ספק שהאביב המקסים והצבעוני, המתפרץ לך בפנים מכול צמח ועץ הפורחים במלוא תפארתם, כדאי פשוט שייצא החוצה ייפקח עיניים, יתנתק לרגע מהמסך הדיגיטלי של הטלוויזיה/מחשב/סמרטפון, וייתן לכול חושיו להשתתף בחוויה.

אם למישהו היה ספק שפסח מתקרב שיחשוב לרגע כמה פעמים הוא נשאל לאחרונה: איפה אתה בסדר? אגב, איפה אתם???

אם למישהו היה ספק שהעולם משתנה (ולא לטובה...) שייפתח עיתונים.

אז מה בכול זאת מתרחש אצלינו בחצר. או, אז בדיוק לשם כך התכנסנו כדי לספר לכם מה שהספקנו ללקט הפעם.

השבוע נפתח לצערנו הגדול, בהלוויה של **רות רחמני ז"ל**. בצד העצב הגדול **על האובדן**, יש גם נחמה מסויימת בגמר המאבק והיסורים, של רות עצמה, ובני המשפחה. עצוב - לפחות מבחינתי - שרק בבית הקברות מול הבור הפתוח ובשעת ההספדים, מתגלים לך דברים רבים שלא ידעת על חייו של מישהו שחיית בסביבתו עשרות שנים. ועכשיו מה אתה עושה עם הידיעה?? לא יכולתי שלא להרהר במחשבה האם היום בעידן ההפרטות, השיוכים ושאר ירקות... היה יכול בכלל להיות מצב בו אלמנה זרה עם שלוש בנות צעירות מגיעה ומתקבלת בזרועות פתוחות ומקבלת בראש וראשונה תחושת בית. תחשבו על זה... בשבת שלפני - ביקרה אותנו דינה עם אמא רות ז"ל, והדבר היחידי שיכולנו לעשות למענה, היה לעטוף אותה בשמיכה כדי שלא יהיה לה קר כשישבנו בחוץ בגינה. עכשיו **כשרות** איננה עוד, הדבר היחידי שאנו יכולים לעשות מלבד להשתתף בצערן של **נעמי דינה ודניאלה** ובני משפחותיהם זה להגיד, שהן עדיין יכולות להרגיש שכאן הבית ולהמשיך לבוא לבקר ולהיות חלק מאיתנו. יהי זכרה של **רות ברוך**!

מסע BIG המסורתי של ילדי בר המצווה, עם אחד ההורים יצא לדרכו בסוף השבוע האחרון (וכבר הספיק לשוב בשלום). את כוחותינו במסע ייצגו בכבוד **אלינועה וגידי בר דויד, גיורא ונופר גודמן, ועמק ומיכאל יצחקי**. כבוגרי לא

מעט מסעות כאלה... אנו יכולים להעיד שזו בהחלט חוויה יוצאת דופן. כמובן לא לשכוח שיהיה מזל טוב לבני המצווה.

מהשבוע הבא (1.4) וזו לא מתיחה, לא חייבים יותר להדליק אורות ברכב בשעות היום. מומלץ כמובן בחום להמשיך לנהוג בזהירות... והעיקר שנגיע הביתה בשלום.

בני כיתת אייל (זוכרים? מכירים?) ציינו 60 להיווסדם, במפגש מרגש כולל בני זוג, בסוף שבוע שהחל בהתכנסות אצל מרב ארנברג בנווה - בחבל שלום, ארוחת ערב טעימה, שיחות לתוך הלילה וטיולים באזור. הוסכם לעשות את המפגש הבא לפני שנת ה-120...

מפגש מסוג אחר קצת, היה בחלקת הגינה הקהילתית שלנו לשם הגיעו עשרות רבות של אנשי הגינות הקהילתיות באזור. הגיעו מכל גיל והמכנה המשותף היה חדוות העשייה והיצירה!! מלבד החלפת חוויות, הוחלפו זרעי ירקות שונים, ואייאן וויאט שיתף את הנוכחים בחווית גידול דלעת הענק שלו ושאר ירקות... השבוע החלו בזריעת הקיץ של קישואים, עגבניות, מלפפונים, חצילים, מלונים ועוד. אתם בהחלט מוזמנים להצטרף לחוויה.

חתימות המסמכים השונים בנושא השיוכים, שוב מעורר אצלנו (ולא לטובה...) ויכוחים ורגשות. ולא נסיף...

בשכונה הקהילתית, עובדים במרץ רב על מדרכה להולכי רגל לצד גינת המשחקים ההולכת ונשלמת.

באכזבה גדולה קראנו על פרישתם של סמי ומיכל, לאחר קדנציה מאוד קצרה בכתיבת הפירורים. נשמח מאוד עם כול מי שירים את הכפפה (או המקלדת ליתר דיוק...) ויצטרף לשורותינו, כדי שלא נימאס עליכם יתר על המידה...

טומי עמית נפצע לא עלינו, כשמעד בדרכו באולם המופעים (שלנו?). נאחל לו החלמה מהירה וחזרה לשגרה. חסרוננו הורגש (וגם נראה...) מיד, בסביבת פחי האשפה ומיכלי מיחזור הבקבוקים. עד שטומי יחזור לאיתנו נשמח אם אשפה, קרטונים, גרוטאות ושאר ירקות (פעם שלישית לפירורים הפעם) יעשו את דרכם ע"י המשליכים, ישירות לנקודות הריכוז הגדולות, בכדי שלא יערמו ליד הפחים. תודה מראש.

בבתי הספר השונים, נפתחה עונת הטיולים השנתיים. מקווים שיהיה מוצלח וכולם יחזרו הבייתה בשלום. מכפר בלום יצאו בני כיתות ט' י' ו-יב'. כולם לנגב הפורח והזורם.

וקצת יותר גדול מטיול שנתי – ומרצונו החופשי - יצא גליל שלנו יחד עם חבר מהצבא לטיול, שתחילתו באילת וסופו בעוד חודש וחצי בצפון - לאורך שביל ישראל. החוויה בהחלט מובטחת.

מקווה שנהנתם כמוני, מעוד קונצרט בלתי נשכח של להקת הכדורגל המופלאה של ברצלונה, בניצוחו של המאסטר ליאו (הפרעוש) מסי. להקליט ולשמור. לא יהיו עוד כאלה...

בוודאי שכחנו ולא כתבנו, על עוד אי אלו דברים שהתחוללו כאן בשבוע האחרון, בעיקר כי לא ידענו עליהם.... שתפו אותנו ואת יתר כותבי הפירורים. כדי שיוכלו לספר לכולם.

לא שכחנו לבקש מכם שוב, כמובן אם לא קשה, להמשיך ולעשות מעשה טוב קטן (לפחות אחד) ביום, כדי שלכולנו יהיה יותר נחמד. נאחל לכולכם שהכול יעבור ממול. החלמה מהירה לחולים ולפצועים. בריאות ואושר לכולם. שבת שלום ושבוע טוב.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

עופר, האיש שנולד לעשות שלום

הגעתי תלמיד חדש לביה"ס עמק החולה. שלוש כיתות שמונים תלמידים בשכבה, לא מכיר כמעט אף אחד. התלמידים ילדי איילת השחר כפר גלעדי כפר בלום נאות מרדכי עמיעד גונן וכפר הנשיא. היו גם מעט תלמידים בני מושבות ובני מושבי ההר שנחשבו אז חלשים סוציו אקונומית.

הקליטה החברתית לא הייתה קלה. ילדי הקיבוצים היו קבוצה הטרוגנית מגובשת וגאה, מנגד, ילדי המושבים חשו מבודדים ולא ממש רצויים חברתית. אם הייתה טינה היא לא באה לביטוי באלימות פיזית אלא בהתעלמות מוחלטת. הנהלת ביה"ס לא הייתה מודעת לבעיה החברתית או שהתעלמה ממנה.

עם הזמן נוצר חיבורים חברתיים מקריים. כדורגל בחצר, מוזיקת קאנטרי בכיתת אנגלית של שירלי, שיעור טרקטור של אריה וולפין, ולהבדיל-בתחרות גראעפס לפי לחן מוזיקלי בה כפר הנשיא היו אלופים.

ילדי כפר הנשיא היו החלוצים להתעניין לחיך להושיט יד. עופר פרנק ז"ל היה הראשון בביה"ס לאמץ אותי כידיד. בני כנה נוספים, אביטל נאי, עירית גרשמן, אדם, רונית, אורנה, אפרת, ניר ואחרים עזרו לנו החדשים להרגיש קצת שייכים.

שנים רבות ישב לי הסיפור בבטן, קיוויתי שיבוא יום ותהיה הזדמנות לספר להורים של עופר את הסיפור הקטן שלי ולומר להם תודה. היום יום הולדתו של עופר ביקשתי את רשות משפחתו לכתוב כמה מילים.

הכרתם את עופר טוב ממני, אתם גדלתם איתו וגידלתם אותו להיות מי שהוא : **"עופר שנולד לעשות שלום"**. (משפט מתוך הספד שכתב ניר לעופר).

אלי מירב, בן כיתה

תדלוק ורכבי הקיבוץ

האמת היא שאף אחד לא ביקש ממני לכתוב ואין לי שום סמכות או נגיעה בשינויים של מערכת התדלוק, אבל החלטתי להסיר את השתיקה, ולכתוב לכל אלה שפונים אלי כסדרנית הרכב.

אז ככה.

כידוע, היו דליפות מתחנת הדלק הקודמת לאדמה. הוחלט, למכור את התחנה וזכויותיה עברו לחברה בשם "יונה אברך" שלה תחנות בכל הארץ (אני מניחה שחברים יקבלו באיזה שלב את רשימת תחנות התדלוק).

במקביל-החברה שאחראית על תוכנת יומן הרכב בקיבוץ, נקראת "רוזמן"- חברה שאיתה הקיבוץ עובד שנים – תוכנה מיושנת שהעבירה אותנו לקארלוקים (זוכרים את הכרטיסים). התוכנה העבירה מידע ליומן מתחנת הדלק.

ואז פרקו את התחנה... וקיוו שהכול ייגמר תוך חודש.

התכנית הייתה- שבזמן שיבנו את התחנה, המידע לגבי נסיעות של חברים, יועבר בעזרת מסוף ידני. התהליך אומר שעל אדם מסוים לקחת על עצמו ל"אסוף" מכל רכב בנפרד את המידע ו"לפרוק"/לשלוח אותו למחשב. ג'וני הרמץ קיבל את התפקיד וגם להיות בקשר עם חברת "רוזמן". לשם כך נקנה מסוף באלפי שקלים (שאחר כך התברר שישנו מסוף אחד ישן אצל נחמן).

כ"כ, נחמן קיבל כפתור מיוחד איתו היה אמור לנסוע לתחנה הקרובה לתדלק את כל הרכבים במשך השבוע. הכל נראה מאורגן וטוב.

במציאות – תיקון התחנה ארך יותר מהמתוכנן. וכתוצאה מכך:

1. נחמן הפסיק למלא דלק ברכבים לאחר פחות מחודש (אפשר להבין), וחברים החלו להוציא מאות מזומנים על תדלוק ולקבל החזר רק בחודש שאחריו. ועדיין באו להתלונן אלי על רכבים ריקים מדלק. (שזהו סיפור אחר).
2. המסוף החדש התקלקל והנתונים לא הגיעו למחשב. (אם תהיתם למה לא קיבלתם חיובי נסיעה בחודשים האחרונים) לאחר "מרדף" של כ-3 חודשים אחרי חברת "רוזמן" (המיושנת) והשקעה כספית במשדרים חדשים, הצליח ג'וני להסדיר את נושא קבלת המידע מהקארלוקים למחשב. ובא הגואל...

3. אהה סליחה ... **והכי חשוב:** עדיין אי אפשר לתדלק את רכבי הקיבוץ (בקיבוץ) ללא נחמן ו/או הכפתור... כי חברת "יונה אברך" לא התקינה את ה"רינגים" (הרינגים מאפשרים תדלוק ללא כפתור והעברת מידע אוטומטי למחשב) על הרכבים.
- התשובה מברוך: "הרינגים בדרך מחו"ל (ואז צריך לפרמט אותם לקבלת דלק בכל הארץ) ... נחמן מטפל בזה".
4. אני תוהה .. כמה זמן עבר מאז שמכרנו את התחנה?
5. איך זה שלהחתים כפתורים לבעלי רכב פרטי הלך כל כך מהר?

ואני חשבתי שסיפורי "חלם" זה סיפור דימיוני

אלינועה

מבזקי התנועה

ביום רביעי האחרון התקיים מרתון דיונים לסיכום פעילות התנועה הקיבוצית בשנת 2013 וברבעון הראשון של שנת 2014. מחלקות ואגפי התנועה הכינו סיכומים מרשימים וערוכים היטב אותם הציגו בזה אחר זה בפני מטה התנועה. במהלך הסיכום עלתה תחושה חיוביות כי הפעילות התנועתית שאפה ועמדה ברוב המטרות שהוצבו לה במסגרת תכנית העבודה האסטרטגית שנבנתה ל-2013. את הסיכום קיים מטה התנועה יחד עם ד"ר רונית דוידוביץ' המלווה בייעוץ אסטרטגי וארגוני את התנועה בשנה האחרונה.

שתהא לכולנו שבת שלום!

עופר נוימן, דובר התנועה הקיבוצית

0526719108

משוב על ענפי הקיבוץ מהחברים

ראשית – כל הכבוד לאלברט – באמת מגיע לך אתה איש מקצועי ונעים הליכות. כמו כן לשיפי (ולנורית)-שאפו !

אני רוצה להודות לכל החברים שגיבו ונתנו למחסן ולמכבסה ציון גבוהה ואשמח לקבל הערות לשיפור.

יחד עם זאת, ה"הצעה" של הועדה לעשות סקר חיצוני למכבסה העלה את לחץ דמי - הם הרי מצביעים בכספם!!

ועדה יקרה – אולי תעשו משוב לערערים, השכרת דירות, לול, פרדס ועוד כולם ענפים שנותנים שרות חיצוני!! וכולם מייצגים את הקיבוץ. כמו כן היו עוד שירותים פנימיים שלא קיבלו משוב גם אם נבחרו ע"י הציבור, מדוע לא נעשה עליהם?

אני מתפלאת שהגעתם למסקנה שגביית הכספים מתושבים תעשה אישית מהנה"ח בעוד ישנה מנהלת שזה חלק ישיר מתפקידה בכל הנוגע לקשר לקיבוץ או חוזה איתם. זה היה חוסך הרבה עוגמת נפש לתושבים ולהנה"ח .

שאלה? על מי המשוב על "בנין" אורי או שימעון או אלק ואולי ועדת תיכנון? עכשיו מחפשים הגדרה מדויקת? – כ"כ "תקשורת"? נו באמת היה לכם חודשים להכין משוב.

ספריה? – משוב על מקום של מתנדבים? למה למשל, לא נעשה על ארכיון שמקבל שכר?

וחשוב לא פחות! לא נכתבה שום התייחסות של ההנהלה. על בעלי תפקיד או ענף שקבל משוב נמוך שהוחלט להשאירם בתפקיד או אפילו להגדיל את תפקידם ושכרם. ולמה יש שירותים או ענפים שלא נעשה עליהם משוב למרות בקשת הציבור??

נימוק, הסבר, אפילו גיבוי ?

לצערי, ועדה יקרה – לדעתי הקטנה, המשוב וההערות שלכם היו אנמיות .

אלינועה

בית בלונד

הרבה פעמים בעבר חדרי בית בלונד עזרו לנו להלין את אורחינו היקרים, כמובן לא מהסיבה שאיננו רוצים לארחם בביתנו, אלה בגלל שבתינו קטנים, כשאנו מפנים את הזמן לקניות והכנת מטעמים ארוחות טעימות, מכינים תוכניות לטיולים, ולא נותנים דעתנו מראש, על תקלות בלתי צפויות שעלולות להתרחש בחדרים. ואכן עלולות להיות כמו שתקלות יכולות להיות לנו בבית. בשבוע שעבר דיווחה אורחת יקרה שלנו, כאשר נפגשה במצאי שבת באחראי על החדרים וגם כי לא רצינו להפריע לו באופן מיוחד בשישי שבת. על כך שהדוד לא עבד ולא היו מים חמים, המזגן בחדר היה מקולקל והיה לה קר מאד בלילה.

כשיום לפני, אמרו שאין חדרים, לא חשבנו שניתן להחליף חדר. להפתעתנו התשובה שקיבלנו היא מאמר בעיתון שכולו הסרת אחריות מצד האחראים, וכתבה על הזלזול שלנו באורחנו.

אכן לא חשבנו להתיחס כלל לדברים אלו. אולם כשקראנו על התוכניות להכנסת טלויזיות LED, הבנו שהחדרים כבר לא נועדו לעזור לחברים להלין בצניעות אורחים, בגלל שהבית של החברים קטן.

אנו חושבים שכל אורח יהיה שמח קודם לדוד מים שעובד טוב, מזגן שפועל כהלכה וגם שנוכל לשים את המצעים שלנו על כריות ושמיות, יותר מחממות ויותר נקיות. אם כבר יש אפשרות לשדרג טלויזיות.....

כידוע אין טכנאים ושיפוצניקים ביום שבת או חג. ולא תמיד יש חדר להחליף וזה יכול מאד לפגוע בכל האירוח. אז מעכשיו כדאי לכולם לבדוק.

זכותנו ככל האדם להביע דעתנו גם על המחיר שאכן פעם היה יעיל מועיל ומתחשב.

אנו מודים על כל הפעמים בהם כן זכינו לארח יפה אורחים בחדרים אלו.

תודה רבה.

רונית ונורמן ברק

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

אבל המלך הוא...

פעם פעם ממש מזמן
בארץ השוכנת הרחק מכאן
חי סופר בשם הנס כריסטיאן
שכתב אגדות למבוגר ולקטן.

ביניהם סיפור עם מוסר השכל ולקח
שמי שהבינו כראוי, יזכור לבטח
את המלך ונתיניו הטיפשים
שהתלהבו מאוד מבגדיו החדשים

אילולא הילד שצעק: המלך עירום!
הוא היה מסתובב כך עד עצם היום...
כשכולם רואים את המראה המביך
אך לא מעיזים לומר את מה שצריך

והנה בימינו שומו שמיים
שוב שולטים בכיפה מאחזי העיניים
היודעים להסביר ולשכנע במתק שפתיים
שהמלך חזק מתמיד ומסוגל לחשוף שיניים...

הוא בוחר מרצונו לשבת בחיבוק ידיים
לישון בשלווה את מנוחת הצהריים
כשמסביבו הומה ורוגש הסער
והסכנות האורבות מכול עבר בשער...

במציאות ההזויה של חיינו למרבה הצער
מעדיפים להוקיע על חוצפתו - את הנער...
שבדבריו הפשוטים אמנם כלום לא חידש
אך דווקא אותו מציגים כאוויל וטיפש

מה המשל ומי הנמשל?
למי ששכל בראשו המענה הוא קל...
בחיים לעיתים כמו גם באגדות מן הסתם
עדיף להודות בטיפשות מאשר להתחזות כחכם...

אבי

לוח מודעות

לחברים שלום ,

כידוע לכולם, בית באסין (הבית אותו רכשתי) נמצא בתהליך שיפוץ מאסיבי .
 השבוע סיימו כמעט לחלוטין את בניית גג הרעפים .
 כל לוחות העץ היו מונחים ע"ג שני עמודי עץ מאסיביים ברוחב 25/25 ס"מ.
 אחת מהן באורך 5 מ'א והשניה 2.5 מ'א .
 במהלך סוף השבוע ועד יום ראשון נעלמו העמודים מהשטח .
 האם מישהו ראה מי לקח אותן? חייבים לפחות שני אנשים כדי לשאת משא
 שכזה ורכב גדול כדי לשנע אותן .
 אם מישהו חשב בטעות שהן שימשו רק כבסיס ליתר לוחות העץ, לא כך הדבר.
 אבקש להחזירן בהקדם. אלו העמודים שיתמכו את גגון הרעפים שמחליף את
 גגון הפלסטיק הישן .
 אשמח לשמוע עידכון מכל מי שראה או שמע ..
 ושיהיה סופ"ש רגוע לכולם .

חגית

אביב הגיע פסח בא!

כרטיסי ברכה לחג... בעבודת יד (כל אחד יחיד ומיוחד!!!)
 ועוד מיני מתנות יפות ומגוונות כולן עבודת ידי...
 מוזמנים לבוא להתרשם בעצמכם בסטודיו שלי שבכפר הנשיא
 ביום שישי הזה 28\3 !!! מ10:00 ועד 15:00
 ניתן גם ליצור קשר בפלאפון 0526-727-155

ניסן פלמה

איך יודעים שבא אביב

מילים ולחן: דתיה בן דור

- אתה יודע מי בא בחודש ניסן?
- מי?
- האביב
- אה?
- איך יודעים שבא אביב ?
- יש סימנים....

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים שאין עוד בוץ בשבילים
ואם רואים שנעלמו המעילים
ואם פרג וגם חרצית
לכבוד החג קישטו ארצי
אז יודעים (אז יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
אז יודעים שבא אביב,
אז יודעים שבא אביב.

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים המון ידיים חרוצות
נושאות סלים כבדים עם יין ומצות
ואם שרים "שמחה רבה" -
"אביב הגיע, פסח בא"
אז יודעים (אז יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
אז יודעים שבא אביב,
אז יודעים שבא אביב.

הפינה הויזואלית

מפגש "כמו פעם" במועדון החברים והחברות

הנושא שייך לאגף הרווחה של הקיבוץ וכפי שרואים, עורר עניין לא מועט... למרות שלא כולם הבינו במה המדובר

והיו גם שממש לא הסכימו עם..... משהו מהנאמר (?)

אבל, קיבוץ של ג'נטלמנים אנחנו, לא? אז סוף טוב, הכל טוב

הגינן הקהילתי עובד
יפה ומשתתפים בו מכל
הגילים

גיזום חזק והכרחי
של עצים, נראה
קצת... איך לאמה...

מישהו קרא
לאמאלה !!?

הליכה נורדית - פעילות המכה גלים גם בגליל!

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 28.03.17

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 4 - #13

Deepest sympathy to: Naomi, Dina and Daniela
And all their families, on the passing of their mother,
our member: Ruth Rachmani Z"L.

Village News: Well, there can be no doubt: the winter that never was has officially finished and we are now in full spring/ This week, between Saturday night and Sunday morning, we are going over to daylight savings time. (One hour less of sleep.) Or, what we call: summer time.

We can get out and see the spring flowers before it turns too hot to even walk down a hill. Time to put away our tech toys and enjoy the smell of spring (which is definitely in the air, judging by how many people are now sneezing).

Pesach is also getting closer and it's time to clean house and make preparations for the Seder - whether we go away or stay, there's lots to do.

The Big Hike, organized by the Regional Council for the Bar-Mitzvah children and a parent has already been done. Taking part from Kfar-Hanassi were Gidi Bar-David with elinoa, Nofar Goodman with Giora, Michael Yitzhaki with Emek. This is a special experience for both parent and child.

Starting April 1 (Fool's Day) you no longer have to keep your car lights on when you drive during the day. We can still recommend that you do so but the main thing is to return home safely.

The members of Atal class are turning 60 this year. They had a class meeting at the home of Meran (Ehrenberg) Eitam in Neveh, which included dinner, talking well into the night and a sleep over. They've decided not to wait another 60 years for the next meeting.

In the Community Garden there was a meeting of a different sort: people came from various communities that have communal garden too. They came to chat, exchange experiences and seeds for various vegetables. Ian Wyatt was there to talk about the largest pumpkin that Israel had ever seen. This week is time for planting summer squash, tomatoes, cucumbers, eggplant, melons and other delicious foods. Come join to enjoy the glory of growing organic foods.

Last week there was another drive to sign up for property ownership as per the decrees of the Land Administration. This raises more questions...

We were disappointed to read about Michal Ashchar's and Sami Ohayon's leaving the writers pool. We're still looking for people willing to write the news....

Tommy Amit is home after a rather long stay in the hospital. He's on the mend and visitable. Until he's able to function, please bring bottles, cartons and other recyclables to the main collecting areas near the Alonit. Thanks for your cooperation.

The area schools are now in the midst of either going on, or making preparations for, their yearly outings. The 11th and 12th graders from Kfar Blum have already gone down to the Negev.

Galil Rosenkrantz and a friend have started trekking in Eilat and should finish up in another month and a half here in the Galilee - via the Cross Israel Hiking Path. Definitely an experience!

That's all the new for the week and remember: a good deed a day can only help. Keep smiling and enjoy the spring. May you all be well.

The Rosenkrantz family

Anniversaries:

30.03	Sandra & Naor Maser
	Rusio & Seth Heres

02.04	Marcia & Amit Golan
-------	---------------------

COMMEMORATIONS:

11.04.78	Abraham Schwartzman	ניסן תשל"ח	ד'
4.04.95	Mr. Jack Yentis	ניסן תשנ"ה	ד'
08.04.11	Alf Dubriner	ניסן תשע"א	ד'
27.03.93	Jean Waterman	ניסן תשנ"ג	ה'

Anniversaries:

30.03	Sandra & Naor Maser
	Rusio & Seth Heres
02.04	Marcia & Amit Golan

Birthdays:

30.03	Tzila Ben-Reshef	31.03	Terry Lapping
02.04	Edan Shuval		Dalia Bouskila
	Roni Wagner		Ayala Edelstein
	Yam Becher		Peleg Ben-David (Scheingezicht g/son)
	Nitzan Weissbecker	01.04	Edan Mader (grandson)
04.04	Donna Agam	03.04	Orli Goldberg
	Rivka Mimran (Nemenov g/daughter)		Ron Yentis
	Amit Lipa (Epstein great-grandson)		Amalia Cina (granddaughter)
	Emma Collins		
05.04	Aryeh Wolfin	05.04	Tal Eder (granddaughter)
	Liron Ginat		Harry Lifschitz

NOTICES

Looking for a special Pesach gift?

Come along to my studio this Friday: 28.03 from 10:00-15:00

Or call my cell: 0502-6727155 Nissan Palma

TAKEN

From the renovation site Beit Bassen (where Garbrial's garden was located):
25x25 cm wood pilings - one of 5 m' length and another of 2.5 meters.

Over the weekend (Sunday morning) these wood pilings disappeared from the site. These pilings are slated support the roof that is replacing the plastic one that was there before and it would take at least two strong men to lift them. Did anyone see anything? PLEASE return these pilings immediately !!

Many thanks and have a good weekend.

Hagit Burstein